

Ing. Karel Bašus, Ing. Pavel Maďar

Úhrada za dodávku tepla

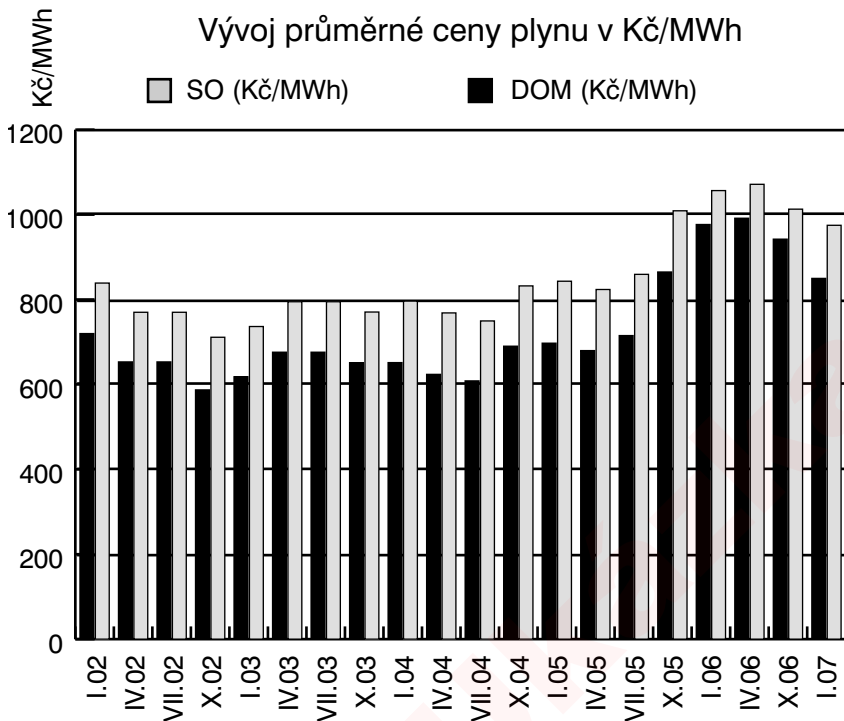
5. přepracované a doplněné vydání podle stavu k 1. 1. 2008

Linde Praha, a. s. – Právnické a ekonomické nakladatelství a knihkupectví
Bohumily Hořínkové a Jana Tuláčka, Opletalova 35, 115 51 Praha 1
2008

Průměrné ceny od	VO (Kč/MWh)	SO (Kč/MWh)	MO (Kč/MWh)	DOM (Kč/MWh)
1. ledna 2005	–	697,13	729,25	843,08
1. dubna 2005	–	679,67	709,88	823,59
1. července 2005	–	715,04	745,52	859,25
1. října 2005	–	864,80	895,32	1008,96
1. ledna 2006	884,28	976,68	1025,67	1056,57
1. dubna 2006	906,00	991,45	1040,44	1071,34
1. října 2006	856,71	942,16	991,15	1012,82
1. ledna 2007	758,17	849,72	910,15	974,81

Zdroj tabulky: ERÚ

Pro názornost uvádíme grafické vyjádření vývoje průměrné ceny pro střední odběr a domácnosti

Poloha v objektu	Podlaží	Počet ochlaz. stěn	Součinitel K_T
střední	střední	1	1,00
střední	přízemní	2	0,85
střední	podstř.	2	0,70
nárožní	střední	2	0,75
nárožní	přízemní	3	0,65
nárožní	podstř.	3	0,50

Co se týče korekčního součinitele vlivu světové strany K_S , pak se obvykle použije následující tabulka:

světová strana	J	JV, JZ, V	SV, SZ, V	S
součinitel K_S	1,05	1,00	0,95	0,90

Při stanovení světové strany se uvažuje orientace venkovní stěny, u nárožních místností stěna s oknem, popř. s největším prosklením.

- c) stanoví se spotřební číslo celého bytu nebo nebytového prostoru jako součet spotřebních čísel všech otopných těles u spotřebitele,
- d) stanoví se spotřební číslo celé zúčtovací jednotky jako součet spotřebních čísel všech spotřebitelů v zúčtovací jednotce,
- e) stanoví se podíl spotřební složky nákladů na vytápění příslušného spotřebitele (uživatele bytu nebo nebytového prostoru) jako poměr spotřebního čísla příslušného spotřebitele a spotřebního čísla celého objektu.

Příklad č. 3

Je třeba provést přepočít skutečných odečtených dílků indikátorů u spotřebitele F, který má byt 3+1 umístěný pod střechou. V zúčtovací jednotce je celkem 8 bytů (A–H). Korekční součinitelé K_C a K_T pro použité radiátory jsou rovny 1,0.

a) Vstupní údaje a spotřební čísla otopných těles

Místnost	Odeč. hod.	Výkon rad. (kW)	K_O	Poloha	Podlaží	K_T	Svět. str.	K_S	Spotř. hodn.
1	26,7	2,07	2,07	nárož.	podstř.	0,50	S	0,90	24,9
2	37,1	1,84	1,84	nárož.	podstř.	0,50	S	0,90	30,7
3	7,4	0,92	0,92	střed.	podstř.	0,70	V	0,95	4,5
4	13,5	1,15	1,15	střed.	podstř.	0,70	Z	1,00	10,9
Byt F								$S_{SP} = 71,0$	

obdobně se stanoví S_{SP} pro byty A až H (různá velikost)

nástavby nenapojené na systém ústředního vytápění bude podlahová plocha místností násobena převážně koeficientem 0,1. Ve svém důsledku tedy nejde o ustanovení, které by bylo vůči uživatelům odpojených bytů nespravedlivé a po přepočtu podlahové plochy jsou často odpojené byty proti ostatním bytům spíše zvýhodněny. Podíl úhrady za dodávku tepla k vytápění pro odpojený byt by však neměl být nikdy nižší, než odpovídá podílu podlahové plochy vytápěných společných prostorů k započítatelné podlahové ploše celé zúčtovací jednotky.

Příklad č. 13

Je třeba určit výši úhrady za dodávku tepla pro vytápění a za dodávku TV pro byt o podlahové ploše 78 m², který se odpojil od dodávky tepla pro ÚT i od dodávky TV. Tento byt je umístěn v nejvyšším podlaží domu, přičemž dispoziční uspořádání bytu o podlaží níže je stejné jako u bytu předmětného.

1) Úhrada za vytápění

a) výpočet redukované započítatelné plochy:

$$P = P_1 \cdot k_1 \cdot k_2 = 78 \cdot 0,1 \cdot 0,85 = 6,63 \text{ m}^2,$$

kde: P – redukována započítatelná plocha bytu (m²)

P₁ – celková podlahová plocha bytu (m²)

k₁ – koeficient přepočtu plochy ve smyslu Přílohy č. 1, bod A, odst. 2 vyhlášky č. 372/2001 Sb. (jedna stěna – podlaha)

k₂ – poměr podlahové plochy místností původně opatřených otopným tělesem ku celkové podlahové ploše v bytě

b) výpočet výše úhrady:

$$N = P \cdot q_{\text{ÚT}} \cdot z \cdot VUC = 6,63 \cdot 0,8 \cdot 0,4 \cdot 420 = 891 \text{ Kč/rok},$$

kde: N – roční výše úhrady za dodávku tepla pro vytápění (Kč/rok)

q_{ÚT} – měrná spotřeba tepla pro vytápění – vzato 0,8 GJ/m²,rok

z – procento základní složky – vzato 40 %

VUC – věcně usměrňovaná cena tepla – vzato 420 Kč/GJ

2) Úhrada za dodávku TUV

$$N = P_1 \cdot q_{\text{TUV}} \cdot z \cdot VUC = 78 \cdot 0,15 \cdot 0,3 \cdot 420 = 1\,474 \text{ Kč/rok},$$

kde: q_{TUV} – měrná spotřeba tepla pro ohřev TV – vzato 0,15 GJ/m²,rok

Jiná je situace v případě odpojení celého samostatného domu od soustavy centralizovaného zásobování teplem, kde vyhláška žádnou úhradu ve výši základní složky nepožaduje, neboť v takovémto případě nedochází k žádnému vzájemnému ovlivňování jednotlivých bytů či nebytových prostorů v domě.

§ 3

Náklady na tepelnou energii na vytápění a náklady na poskytování teplé užitkové vody

- (1) Náklady na vytápění a náklady na poskytování teplé užitkové vody, které byly vynaloženy v zúčtovací jednotce za zúčtovací období, zahrnují
 - a) náklady na tepelnou energii²⁾ na vytápění,
 - b) náklady na tepelnou energii spotřebovanou na přípravu teplé užitkové vody,
 - c) náklady na pitnou vodu spotřebovanou na přípravu teplé užitkové vody, v cenách podle cenových předpisů.³⁾
- (2) Je-li tepelná energie používána v zúčtovací jednotce také k jinému účelu než na vytápění a na poskytování teplé užitkové vody, účtuje náklady na tuto energii vlastník na základě jejího měření nebo odborného posouzení zvlášť každému příslušnému konečnému spotřebiteli.⁴⁾
- (3) Zálohy na úhradu nákladů na tepelnou energii na vytápění a na poskytování teplé užitkové vody stanoví vlastník přiměřeně k vývoji nákladů ve dvou z klimatického hlediska srovnatelných zúčtovacích obdobích.

§ 4

Rozúčtování nákladů na tepelnou energii na vytápění v zúčtovací jednotce

- (1) Náklady na tepelnou energii na vytápění v zúčtovací jednotce za zúčtovací období rozdělí vlastník na složku základní a spotřební. Základní složka činí 40 % až 50 % a zbytek nákladů tvoří spotřební složku.
- (2) Základní složku rozdělí vlastník mezi konečné spotřebitele podle poměru velikosti započitatelné podlahové plochy bytu nebo nebytového prostoru k celkové započitatelné podlahové ploše bytů a nebytových prostorů v zúčtovací jednotce.
- (3) Spotřební složku rozdělí vlastník mezi konečné spotřebitele úměrně výši náměrů měřičů tepelné energie nebo indikátorů vytápění s použitím korekcí a výpočtových metod, které zohledňují i rozdílnou náročnost vytápěných místností na dodávku tepelné energie danou jejich polohou.
- (4) Rozdíly v nákladech na vytápění připadající na 1 m² započitatelné podlahové plochy nesmí překročit u konečných spotřebitelů s měřením či

2) § 2 odst. 2 písm. c) bod 11 zákona č. 458/2000 Sb.

3) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 141/2001 Sb.

4) § 2 odst. 2 písm. c) bod 4 zákona č. 458/2000 Sb.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 372/2001 Sb.

A. Koeficienty pro stanovení započitatelné podlahové plochy

1. místností bytů a nebytových prostorů, v nichž je otopné těleso a které se liší způsobem jejich využívání

Druh místnosti	Koeficient [-]
v bytě	1,0
ve skladě	1,0
v kanceláři	1,2
ve zdravotním středisku	1,2
v mateřské školce	1,2
ve výstavním sále	1,2
v prodejně	1,3
v obchodním domě	1,3
v učebně	1,3
v tělocvičně	1,3
v dílně	1,3
v restauraci, kavárně, vinárně	1,4

- a) Koeficienty podle tabulky se použijí i pro místnosti s obdobným způsobem využívání.
 b) Pro místnosti s nižší výpočtovou vnitřní teplotou t_i (garáže apod.) se zohledňující součinitel s , kterým se vynásobí příslušný koeficient této místnosti, stanoví podle vzorce:

$$s = \frac{t_i - t_{es}}{t_{is} - t_{es}} \quad [-]$$

kde je s – součinitel [-]

t_i – teplota [°C], na kterou má být podle projektu vytápěna předmětná místnost; není-li údaj k dispozici, pak podle platných technických norem

t_{es} – průměrná teplota venkovního vzduchu [°C] v otopném období podle dlouhodobého průměru

t_{is} – průměrná vnitřní výpočtová teplota [°C] ústředně vytápěných obytných místností v otopném období (zpravidla +20 °C)